

Bilemiyorum

— AliKemal · 26 Nisan 2016

---

dün fırtınaydın penceremin önünde,
sonsuzluğa uzanan uğultularınla,
düştüm gözlerinden
deli mavi sulara
gözlerinin deli uçurumundan...

Bugünse kar
beyaz bir sükunet,
beni eskisi gibi seversin
beyaz sevişmeler sunarız birbirimize,
ıslak dudaklarında kururuz ikimiz...
Dünün korkunçluğunu sona erdirip
üstümüzü örteriz
tertemiz...

Küçük bir umuda bel bağlamışım,
tutunarak büyük boylu harflerime;
kelimelerim
kendi harflerini kemirmekte
kendi kendime mi konuşuyorum..
Yüreğim laftan anlamıyor
—daha çocuk
Kırıldı çocuksu kaprisleriyle
kime olduğunu da bilemiyorum.
Bildiğim,
sana değil...
Tek mısra yazmasam da sana,
seni,şiiirler kadar severim...

kelimelerimin tüm harfleri tükeniyor
susuyorum ebediyen,
sanma ki, sevdam bitecek
harfler bittikçe,
her susuş yanında getirir harflerini,
kelimeler oluşturur şiiirlere...

Dil unuttur belki kelimeleri
řiirler ise asla unutmaz...

Son suskunluklarım
seni bırakmamak uğruna;
delirmekten önceki son sükunetlerim olur bunlar
eđer gitmek istersen...
Kal diyorum
susmalarımı seslendirerek
"kal!..."
zor, ama belli mi olur,
aşk bu...

Kafamın içinde çalkalanan sesler var
deniz değil elbet
gene de içine atıyorum kendimi
boęulmaya...
Boęulursam
aşk uğruna boğulayım...
.../...